

God is openbaar geworden in het vlees. 1-Timotheus 3: 16

God is openbaar geworden in vlees.

1 Tim.3:16

Geef mij een woord des levens, te midden van mijn dood, een woord omtrent hetwelk mijn ogen een rustpunt hebben, en mijn handen een tastbaar houvast, een woord in al de ijdelheid, vergankelijkheid, nietigheid en bitterheid van alles wat ik zie, en wat mij omgeeft; een woord waarop ik mij geheel kan neerleggen en sterven en zinken in de groeve, in de volle bewustheid dat toch de dood mij niet kan houden, dat toch de duivel mij niet in zijn macht meer heeft.

Geef mij een woord dat ik de ogen opsla tot mijn God en Formeerder, met rust, met blijdschap, en dat mij uit Zijn anders onzienlijk aangezicht zegt: Ik ben uw God, vrees niet, Ik heb u verlost, gij zijt Mijn.

Geef mij een woord, waardoor al mijn zonden en ellende en niets-zijn, tegelijk met al de bergen van zwarigheden, uit mijn verlorenheid geboren, van mij afgenomen zijn en ik mij opgenomen voel in de ingewanden van mijn God en Zaligmaker.

Geef mij een woord dat de zware steen van mijn jammer van mijn hart afgenomen hebbe, dat ik vrij ademe en wandelingen hebbe onder degenen die voor des Heeren aangezicht staan, terwijl ik nog hier ben.

Geef mij een woord van levende hoop en waarachtige vertroosting, dat ik God zie en leve, en mij eeuwig verheuge in Zijn Zaligheid.

Het Woord des Levens, hoe is het tot ons gekomen?

Het leven, hoe is het openbaar geworden?-

In VLEES is Hij openbaar geworden, Hij, wien de hemel der hemelen niet bevatten kunnen.

Gods aangezicht te aanschouwen in gerechtigheid, dat is eeuwig zalig leven.

Gods aangezicht te zien, dat is eeuwige blijdschap, waarvoor alle droefheid, smart en grief moeten wijken.

Hem te zien gelijk Hij is, groter heil is er niet.

Maar dat aangezicht van God, verborgen is het voor ons geweest, toen wij vervreemd waren geworden van Zijn leven en toen wij moedwillig uitgegaan waren uit het zijn bij Hem in Zijn heerlijkheid.

Wie kan het als zodanig verdragen?

Wie kan God zien met een deksel op het hart?

Wie kan God zien en levend blijven, stof zijnde en as, zondaar zijnde en zonde van het hoofd tot de voeten en tot in het innigste merg en gebeente en tot in het innigste wezen?

Hoe kan God, dat reine heilige Wezen Zich in Zijn grootheid, in Zijn majesteit, in Zijn heiligheid aan ons openbaren, zonder dat wij zouden verteerd worden en omkomen, in die heilige gloed, of, zonder dat wij zouden wegzinken in een "wee mij" en vergaan?

Verborgen is God en Hij moet Zich verborgen houden en kan Zich niet openbaar laten worden, omdat geen eeuwige Geest het stof kan naderen en geen stof de eeuwige Geest..of één van beiden moet te niet.-

Hoe kan de eeuwige heiligheid openbaar worden aan de ongerechtigheid, hoe de haat tegen de ongerechtigheid aan de vijandschap tegen de eeuwige gerechtigheid?

God is in de hemel en niemand heeft Hem ooit gezien, gehoord, of met de handen getast.-

Wij gaan hier heen als in een schaduw en in een droombeeld, de wolken hebben zich nooit geopend, dat men God gezien heeft zoals Hij is, maar het gevoel van smart, van ellende, van leed, maar het bang, het versagd zijn, dat ervaren wij; een luid trompettengeschal of daverend hemel en aarde doordringende muziek, donderende of machtig hoorbare stemmen: "zo is het", "dat is de weg",--"Ik ben u genadig",--"gij komt bij Mij en Ik ben bij u",--"en gij zult eeuwig bij Mij zijn", vernemen wij zo niet met ons vleselijk oor; dat verborgene, dat onbekende Gods, dat niet luidbare, dat stil wezen, dat zwijgen Gods, hoe kan het vaak benauwen. Dat gevoel wie en wat wij zijn, dat gevoel van alleen, van als verlaten te zijn,

van als wezen hier te staan, hoe kan het vaak drukken; maar bovenal ons vlees zijn, onze zonden, onze ongerechtigheden, onze verlorenheid, hoe, wij bij God??

Hoe gaarne had men er zekerheid van,--zo Hij maar eens uit de hemel kwam en met mij sprak, een ja of neen, een zo of zo,..dan..maar nu.-- Dat is het geheim der Godzaligheid: God te kennen zoals Hij Zich alleen te kennen gegeven heeft.

Vlees zoekt grootheid, pracht, majesteit, kracht, geweld en altijd zekerheid, op gronden van eigen werk, gepaard met openbaringen uit de bovenwereld of met een zich verheffen tot en indringen in die wereld.

Wie het om God en om Zijn Wet te doen is, die heeft een andere geest; hoe wordt God weer tot God, hoe krijgt Hij Zijn eer terug, hoe komt Zijn Wet weer overeind, hoe is het toch met de zonde en waar blijft de zonde, hoe doe ik de wil van God, hoe heb ik gegronde hoop, hoe weet ik dat al deze dingen zo zijn?

Zo ik mijzelf op de troon van God gezet heb, heb ik HEM als God verloochend en Hem met mijn doen tot niet God gemaakt.

Zo ik mijzelf door wantrouwen in het ongeluk gestort heb, heb ik Hem van de eer beroofd, die Hij in Zijn maaksel had en Hem verklaard voor niet waarachtig, dus, voor oneerlijk.

Zo ik op de gehoorzaamheid die ik Hem als mijn Schepper verschuldigd was, geen acht heb geslagen, heb ik Zijn goede en heilige Wet tegen de grond geworpen.

Zo ik om ijdel genot, de stand versmaadde en er roekeloos uitging, waarin Hij mij uit louter lust om mij heerlijk te hebben schiep, zo ben ik met al mijn zijn en denken en doen, zonde geworden, en is de zonde (ik erkenne het of niet) mijn element waarin ik nu ben, zo is het mij onmogelijk enigszins idee te hebben van de wil van God, veel minder van derzelve uitvoering.

Zo ik dezelve niet doe, wat hoop zou er zijn van ooit weder tot Hem te komen?

Zo ik niet tot Hem gekomen ben, wat blijft er dan over dan eeuwige duisternis?

Zo is het, en wat is nu gebeurd bij deze schrikkelijke toestand?

Heeft er iemand God gesproken, God gehoord, God gezien, zodat hij ons met zekerheid zeggen kan, hoe wij tot God staan, hoe God over ons denkt, waarmee God tevreden is, wat Hij wil dat wij doen of niet doen zullen, waar Hij welbehagen in heeft?--en of er in deze onze toestand gegronde zekerheid is, dat er hier reeds vrede is bij God, zodat er niets tussenligt, en gegronde zekerheid, dat wij altoos bij Hem zijn zullen?--

Antwoord: JA..Zijn profeten en apostelen zeggen het ons, en dat is in een korte samenvatting door één hunner alzo uitgedrukt: GOD IS OPENBAAR GEWORDEN IN VLEES.

Wij zoeken God te zien en te kennen in het tegenovergestelde van hetgeen wij zijn, b.v. wij zoeken God te zien en te kennen in de heiligheid en willen daarom eerst de onheiligheid weghebben.

Wij zoeken God te kennen in hetgeen Hij is. God heeft Zich openbaar gemaakt in hetgeen wij zijn, dus in het tegenovergestelde van hetgeen Hij is.

Wij willen als geesten God kennen, het Woord daarentegen werd vlees.

De vraag is: Kan in het geheel tegen God overstaande en tegen God zijnde, de heilige God Zich bevinden?

Kan zich de volzaligheid bevinden waar het rijk en de macht van de duivel is, kan zich de zaligheid bevinden, waar verdoemenis is, eeuwig leven in eeuwige dood, een volslagen gerechtigheid in ongerechtigheid, een volkomen doen van de gehele omvang der Wet naar haar diepste zin en innigste geest te midden van de zonde, de volmaaktheid in de volslagen ellende, de daarstelling van zegen als men met de vloek omgeven is, een overwinning van alles in de volslagen onmacht, een alles daarstellende wil waar men zelf in een toe-

stand is van geheel tegen die wil te zijn? Kan een eeuwig heerlijke een ellendige worden en temidden van ellende, in die ellende een heil daarstellen, dat te midden van de ellende over die ellende triomfeert, en haar, ofschoon zij voor het oog blijft, inderdaad zodanig te niet maakt, dat er in der waarheid alleen heil overblijft?

JA, zegt de Schrift, dat heeft God gedaan, en als zodanig is Hij openbaar geworden.

In vlees heeft Hij Zich bevonden, in vlees heeft Hij Zich te zien gegeven, in vlees heeft Hij Zich te kennen gegeven, in vlees heeft Hij Zich verklaart aan ons, wie Hij is, heeft Hij Zich te verstaan gegeven, te horen en als met de handen te tasten.

Die grote ruil heeft God gedaan, dat Hij in onze toestand was en in onze toestand zijnde zich heeft kenbaar gemaakt op zodanige wijze als met onze toestand overeenkomstig was.- God heeft Zich in onze toestand, niet zó openbaar gemaakt, als Hij is, onbegrijpelijk boven ons verheven en voor alle schepsel onbevattelijk, maar zó, dat allen die Hem kennen, er een eeuwige troost van hebben, namelijk in Zijn gerechtigheid, wijsheid en goedertierenheid, in al de ingewanden van Zijn eeuwige ontfermingen.

"GOD WAS IN CHRISTUS EEN WERELD MET ZICHZELF UITWISSELENDE" heet het.

Daar was geloof zonder bewijs, zonder waarschijnlijkheid. Hij volvoerde Zijn Wet, schoon alles schreeuwde dat Hij wetteloos was.-

Hij stelde het onmogelijke daar, schoon alles Hem buiten de macht stelde. In het kort, Hij vernietigde Zichzelve en ging zo tot in de hoogste hemelen door.

Als zonde bracht Hij een eeuwige gerechtigheid aan, en maakte ons gerechtigheid in Hem, als vloek bracht Hij eeuwige zegeningen te weeg.

Wij zeiden dat wij rechtvaardig waren en sloegen Hem in deze onze waan tweemaal dood;

evenwel verrees Hij, en roept: Toch ben Ik uw leven, erkent Mij, ontvangt Mijn Geest tot uw behoudenis, Ik heb u alles kwijtgescholden en denk er niet meer aan.

Zó is God openbaar geworden.

Ik stamel er wat van; ofschoon wij in vlees zijn, is ons, de gelovenden, niets onmogelijk.

Juist in het ellendige, is het Goddelijke openbaar geworden; juist in het ellendige wordt het nog openbaar. Wie eerst het ellendige wil weghebben, komt noch tot het Goddelijke, noch tot de eeuwige heerlijkheid.

Dr. H.F. Kohlbrugge.

oo00oo